

[Elisabeth Arnold]

Der vil helt sikkert være masser af forretninger, som mener, at folk nu har løse penge, og at de nu roligt kan gå ud og bruge mere. Den signalgivning er vi bekymrede ved, og dér er vi fuldstændig i overensstemmelse med alle seriøse økonomer uden for dette hus.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Fru Elisabeth Arnolds sidste bemærkning til mig bærer tydeligt præg af, at fru Elisabeth Arnold var i USA på det tidspunkt, hvor tingene skete.

Bente Juncker (CD):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at også Centrum-Demokraterne synes, at renteaftgiften har været noget administrativt bras.

Det, vi har været bekymrede for, og det, vi har sagt til regeringen under disse finanslovforhandlinger, er, at det er et forkert signal at give, at folk nu bare kan gå ud og låne. Det forstod jeg at fru Elisabeth Arnold var enig i. Men så kom fru Elisabeth Arnold herop og sagde, at Det Radikale Venstre kunne tænke sig, at man sideløbende med ophævelsen af renteaftgiften gennemførte nogle opsparingsfremmende foranstaltninger med gulerod.

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at det har Centrum-Demokraterne peget på, også når økonomiministeren af og til har været til stede ved forhandlingerne. Så dér kan vi følge fru Elisabeth Arnold meget langt. Vi har også peget på, at det ville være rart, hvis regeringen sideløbende med dette her kom med en gulerod i form af en opsparingsordning.

Når regeringens økonomiske ministre evig og altid taler om, at folk skal spare op, hvorfor kommer de så ikke med et forslag? Der har nu været nedsat et udvalg i et helt år til at se på, hvordan man får almindelige borgere til at spare op, men regeringen har ikke ønsket at komme med et forslag.

Vi støtter naturligvis skatteministerens lovforslag her i dag og vil stemme ja til det.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil først meddele, at Kristeligt Folkeparti vil stemme ja til skatteministerens lovforslag.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til det. I fremsættelsestalen siges det: »Efter rege-

ringens opfattelse har renteaftgiften i væsentlig grad bidraget til at dæmpe gældsstiftelse til privat forbrug og til at fremme den private opsparing. På baggrund af den aktuelle afdæmpede udvikling i realindkomsterne samt den relativt høje realrente finder regeringen det imidlertid forsvarligt nu at ophæve afgiften.«

Det læser jeg sådan, at regeringen har indset, at der altså er nogle administrative problemer. Men vil det være økonomisk forsvarligt at ophæve afgiften? I den forbindelse er det meget vigtigt for mig at understrege, at vi, hvis der virkelig i fremtiden sker en vækst i det lånefinansierede forbrug, er opmærksomme på, om vi kan finde nogle opsparingsfremmende incitamenter eller på anden måde gøre vort yderste til, at vi ikke kommer i en situation som den, der var baggrunden for, at vi indførte renteaftgiften. Det er vigtigt for Kristeligt Folkeparti at understrege, at vi må hindre, at vi får et lånefinansieret forbrug igen. Vi må gøre, hvad vi kan, for at stimulere den private opsparing. Jeg vil gerne, om ministeren vil uddybe disse bemærkninger lidt, så vi, når vi stemmer for loven her, kan være, om jeg så må sige, fuldt frimodige ved, at den ikke får nogen uheldige forbrugsudvidende følger.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Under den debat, der har været om disse to forslag, har især hr. Jens Thoft, men også hr. Stavad, opholdt sig en hel del ved de udtalelser, som jeg kom med på regeringens vegne onsdag i sidste uge, da vi behandlede et lovforslag fra Socialistisk Folkeparti om at ophæve renteaftgiften vedrørende 1987 og 1988.

Jeg vil gerne slå fast, at det, jeg sagde ved den lejlighed, mener jeg stadig har gyldighed, nemlig at renteaftgiften har haft en overordentlig positiv samfundsøkonomisk virkning. Jeg mener, det er ubestrideligt, at renteaftgiften har medvirket til at synliggøre den reelle omkostning ved at stifte privat forbrugsgæld og har været med til at synliggøre værdien af at få nedbragt sin gæld og i det hele taget foretage privat opsparing. Jeg mener ikke, at nogen med rette kan se bort fra, at renteaftgiften har haft den positive virkning. Den har altså stimuleret en hensigtsmæssig ændring i den økonomiske adfærd og derfor også bidraget til at dreje udviklingen i den rigtige retning.